Альтмаєр

Я бачив сам, як він с шинки
Верхом на бочці виїздив. — —
Ох, ноги ми здубіли, наче стиці!
(обертаючись до стола)
Мої, мовсь відти мене вина дістав?

Зідель

Не був туман, нуда і мана.

Сурмон

А все ~~дурна~~ лиш чим смак правдивого вина.

Брандер

Но тих їдиз собі я виїдчить не вмію.

Альтмаєр

Тепер мені скане хто, мого чуда сьа не діє!

Голосний дзвонок скликає фабричну робітничу людність
На подвірье. Сам властивець виходить важно тут,
Наче цар у своїм царстві, з всіх підданих своїх Клике,
Раньше мовсь для них вимовує те-лице, бачиться мене.

Робітники до того Клику, мов до бубна ~~[illegible]~~ військо. вни
Від машин, молів залізних, від тачок, кітлів мішали
Сморщених, жарких, вонючих Каємат на сьвітло боже
Почались послухать, мого там „пан" їм знов прикине може.

„Ченьше плату не зниз знов, бо вже і так нас прикрутив?..."
Ченьше більших Кар не вложит, бо і так нам недавив?"
Так робітники по тихо між собою голосили,
Поки „пан" ~~не~~ був віддалік від „пана", а зблизились — мовчали.

Всі зійшлись, рядами стали перед паном — трістаїх,
Всі трьвожні вчути слово того, мого держит їх всіх
Їх житье, шінок сіток їх вьу насїй ~~[illegible]~~ в своїй власти;
Но він став і взьав говорить ось мого їм на розум Класти:

„Клику, знаєте вже може, мого наш найліпший отець
Найлаїдший цар відвідит Краї сьу вірний наконець;
На маневри подивитись через тиждень він прибуде,
А відтак на Краї ~~наш~~ім проїздити вгуди буде.

Тому я вимовив для себе ласку царську і для вас,
Мого в проїзді мову Дрогобич найлаїдший на до нас
Вступит, заклад наш оглане. Кажте, честь для всіх їдкаїа!
Ченьше сьтьа сьа такою заклад нашо не повтлдаїе!

На штирмета хоругвок церква вже накупив,
Мого в цісарові барви вьуда Кондиї дах сьа прикрасив;
А в кого шінки і домьки, є наї їдитьа завітатут,
Ту покраїесь, і готове до житьа ся дебетут.

Гралму виставимо з вовку, мого було на мого дивить,
Вистать місом подвірье і ламочами обсадить, —
То буде вже ваше діло: по роботі вечерами
Рете зробите за тиждень. І мовби ніхто між вами

Від роботи не втьагаььа, наліїтаїе! А мовб ви
Поміїаюсь в христіїнім строїу перед цісаря приїшли,
Не в такім отье Кур маньу, ~~[illegible]~~ Царю їа ~~[illegible]~~ робити
Для всіх вас однакий мундур з воєнового полотна.

Шапка і штаніх і блюра — десять рублевих і так самі
Видите — незначна сума, а вже треба вітчині
З найлаїдшою на здоровом принести тому офіру,
Мого ну їдно заявити нашу щирість і нашу віру.

Властивець дзвонить велів
Скликати всіх робітників.
Задрьавкав дзвін і на клик його
Їх христи так один прийшов
З майтерень темних, мрачних, —
А „пан" ось мого сказав до них:
Ви знаєте, в недовгий час
Одкуні і отець всіх нас,
Цар найлаїдший нам заготить
І Краї наш буде обїздить.
Тому, мого все робив мого міг
Для ~~себе~~ і для заклад і для вас всіх,
Тепер сьу ласку виєднав,
Мого так буде цар проїздивав
По цім Дрогобич, вольть сам
В сей заклад заготовід нам.
Вважайте, мого за честь для нас.
Тому треба всім нам, мовби час
Приладитись, мого гідно стать
Перед державним майестат.
Сукна мовсь уже готов
На штирмета хоругов
Мого б дерев, улиць, воріт
Цареви повівав привіт.
Кравець сейчас сюда приїде,
Сукно так на Пустки мотне
А вам і вже шінки, домьки
Поміряут ті хоругвовки.
Ну, рішно, мовчо і говорить,
Щоб за житье мене їмилить, —
Сей не для нас, не для царя,
То і вам мовсь поговорити тра!
А бачу, де не цар входить,
З самою вонку тре зробить,
Щоб їй високий сьа дивив
І пращу нашу похвалив.
Подвірье висоте мітки
І замаїт і мовчиком, —
~~[illegible]~~
Но мовби ви сьа дім тим
Не відривали від пашони,
То звільна сі, заздалегід
Мого вечір по робітку робить.
А мовб і вам самі такою
Пред очи царські стати мою
Христіїно гавнь, не в таких
Подертих шматах рванних,
Но зробить Кодив вам їа
З високого полотна
Однакові убори всіх
~~[illegible]~~ не стоїать ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
Не дорогі, но гарних сім, —
То вам будут на деньать рат
Мого тяжке сплати відтрагать.

Тоть в Тріїцу, мого вірить
До смерти доховав.
Від в недовгої Кохання
Прар він любі і жав.
Надвье його цьов він
Тов і него мого тру,
А кілько з него ~~[illegible]~~ын,
Слезмоїсь і віч єму.
~~[illegible]~~
Він царство недівів,
Уже мітав родині,
Подгар ~~[illegible]~~ не ~~[illegible]~~
На царськім стр мовсь
Задрав всі тиздарі
В високий двір прадідуи,
Над морем на скалі.
Там став старий, вотьам
Дма в трар зачер, —
~~[illegible]~~
В недовгім ~~[illegible]~~ верт.
Живав, вкдм набравьа,
Плюс і вгонить до дна.
Цар гвалтув, захитав ~~[illegible]~~
Не мть вже більш вина.
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ у горе верт